

● ÚVODNÍK

Kristus v nás: Lev i beránek

V Bibli je Ježíš Kristus tradičně spojován se dvěma zvířaty. S beránkem a se lvem. V Řím 8,29 se píše toto: *Neboť ty, které předem poznal, také předem určil, aby byli připodobněni obrazu jeho Syna.*

To, že máme být „připodobněni obrazu jeho Syna,“ určitě neznamená, že máme být ve všem stejní. Stejně se chovat, stejně vypadat, stejně reagovat a podobně. To je dobrá zpráva! Bůh nás stvořil jako jedinečné lidské bytosti a na světě nejsou dva naprosto stejní jedinci. Dokonce i jednovaječná dvojčata mají prý jiné otisky prstů a ještě mnoho dalších odlišností, i když třeba nám ostatním se zdají být naprosto stejná.

My máme být jako Ježíš v těch zásadních věcech. Být jako On znamená být lvem i beránkem. Obraz beránka je celkem jasný, srozumitelný a poměrně zažitý. Stačí si vzpomenout na starou Jednotu bratrskou. Kristus říká, že máme být jako On, „tíší a pokorného srdce“. Máme milovat ostatní, a to dokonce i svoje nepřátele. Nemáme odplácet zlým za zlé a tomu, kdo nás udeří do tváře, máme nastavit druhou. Naše identifikace je jasná. To, že jsme Jeho učedníci se má poznat po lásce...

To vše je podoba Beránka, podoba Božího syna, Ježíše Krista. Ale co lev? Máme být jako lev? Násilní? Agresivní? Hřízu budící?

Skutečností je, že v Bibli je mnohem více veršů o Kristu jako o beránku, než o Kristu jako o lvu. Těch je jen několik a některé jsou dokonce odvozené:

Gen 49,9 *Mládě lvi je Juda. S úlovkem, můj synu, vystoupil jsi vzhůru. Stočil se a odpočíval jako lev, jak lvíce. Kdo ho donutí, aby povstal?*

Num 24,9 *Stočil se a lehl jako lev, jak lvíce. Donutí ho někdo, aby povstal? Kdo ti bude žehnat, buď požehnan, kdo tě bude proklínat, buď proklet.*

Zj 5,5 *Ale jeden ze starců mi řekl: „Neplač. Hle, zvítězil lev z pokolení Judova, potomek Davidův; on otevře tu knihu sedmkrát zapečetěnou.“*

Proč se mluví o Kristu jako o lvu? Je to určitý rys Kristovy osobnosti (součást iden-

tity) a stejně to má být i u nás! Je to NEÚSTUPNOST, URPUTNOST, ZARPUTILOST, ODVAHA, KURÁŽ, STATEČNOST, VYTRVALOST, NEODBYTNOST (a dokonce se v tomto kontextu mnohde ve světě razí termín: AGRESIVITA).

Přesně tak Písmo charakterizuje lva. V Př 30,30 se říká: *Lev, bohatýr mezi zvířaty, před nikým neustoupí.*

A Ježíš Kristus v Getsemane je přesně obraz takové vytrvalosti a neústupnosti. Beránek, který byl veden na popravu a zároveň v něm byla lvi odvaha a neústupnost.

Důležité je to, že „lvi charakter“ se má projevovat jen a pouze ve věcech Božího království a nikoliv v mém chování vůči ostatním lidem. Naneštěstí se stále setkávám s tím, že mnozí křesťané se k sobě chovají jako

lvi (tedy neurvale a bez lásky) a ve věcech Božího království jsou spíše jako ovce (tedy velmi nečinní a apatičtí).

Jak je tomu s námi? Dokážeme být lvi, když to je potřeba? Dokážeme být neústupní, urputní a neodbytní v modlitbách? Ve službě Bohu a druhým? V tom, že neochabujeme ve zvěstování evangelia? V milování ostatních (a to i těch, kteří naši lásku neopětují)? V odpouštění si navzájem? V tom, že žehnáme a neproklínáme druhé?

Velmi důležité je to, že tento rys naší identity (našeho nového života) se nemusíme snažit nějak sami vypůsobit. Přijímáme ho od Krista. Když s ním žijeme a On skutečně žije v nás, pak se to prostě děje. Pokud jsme jeho učedníci, tak v nás oba tyto rysy rostou. Na první pohled velmi odlišné, ale ve skutečnosti velmi se navzájem doplňující. Můžeme „svléknout starého člověka“, se vším strachem, pasivitou, zbabělostí, sobeckostí a pohodlností a obléknout „nového člověka“, který má zčásti identitu beránka a zčásti lva.

A také se můžeme modlit. Pane, prosím, ať jsem jako ty. Tichý a pokorného srdce. A zároveň odvážný a neústupný tam, kde je potřeba. Jednej se mnou. Ať jsem lvem i beránkem. Amen.

Petr Kácha

● SLOUPEK

Od roku 1988 se pořádá v místě bývalého koncentračního tábora Osvětim – Birkenau Pochod živých – March of living. Židé z celého světa se sjedou, aby se společně s přáteli Izraele radovali, že i přes všechny hrůzy a smrt, které toto místo symbolizuje, život zvítězil. Letos tento protipól pochodů smrti připadl hnedle po Velikonocích. Ježíš zaplatil krutou smrtí, aby lidé nemuseli zemřít, ale žili navždy. To mám na mysli, když kráčím v modrobílém průvodu (barvách Izraele) cestou z Osvětimi do Birkenau a náš pochod je chráněn policisty. Zlo není minulostí, i když Ježíš zvítězil. Z amplionů se linou hebrejské modlitby, nad hlavou vlají izraelské vlajky a při zpěvu Hatikvy my naroubovaní víme, že jsme součástí Jeho lidu.

Nanda

www.kspraha.cz

Slyšel jsem svoje jméno... mohu pro tebe něco udělat?

Z angličtiny přeložil Tomáš Božovský
Copyright Gospel Communications International,
Inc – www.reverendfun.com

PŘEČTĚTE SI

Centrum dětí a mládeže Na Žertvách?	3
Dohnalovi v Praze	4
Finanční kompas	5
Manželské večery a TV Nova	6
Do Plzně až na dřeň	8

VÝJEZD VEDENÍ SBORU

Starší a vedoucí speciálních služeb našeho sboru se vypravili na svůj pravidelný výjezd 4. – 6. 4. do Dobřichovic. Protože to bylo v době sborového půstu, byl i výjezd samozřejmě postní.

Jako na každém výjezdu i na tomto jsme trávili společný čas na modlitbách a chvalách. Tentokrát jsme více děkovali za konkrétní věci, co nám Bůh v loňském roce dal. Byli jsme až překvapeni, co jich bylo. Přijali jsme také několik povzbudivých i formujících prorockých slov.

S potěšením jsme přijali zprávy o přípravách na vznik regionu Hostivař. Tým absolvoval přípravu v rámci školení M4. Fungují tři skupinky, konají se neformální nedělní shromáždění nově dvakrát měsíčně. Zatím se obrátilo jen málo lidí, ale je velká skupina hostů, kteří se účastní setkání. Staršovstvo rozhodlo o založení regionu. Konkrétní kroky budou probíhat v koordinaci přípravného týmu, regionálních starších regionu Střed a hlavního pastora. Jako o dalším místě, kde se snažíme pracovat, jsme mluvili o postupu služby na Barrandově.

Hlavním tématem byla nedělní shromáždění, kde jsme se věnovali jejich smyslu, místu v životě církve (jsou důležité, ale není to střed křesťanského života) a náplni.

Hodnotili jsme sbor jako celek i jednotlivé regiony a služby z hlediska statistiky

i dalších hledisek. Nejsme spokojeni se stagnací a celkově malou plodností sboru. Daří se Alfa a další konkrétní aktivity, ale stále máme jako jednotlivci malý vliv ve svém okolí a nedaří se nám získávat lidi pro Pána Ježíše v každodenním životě. Nechceme se s tímto stavem smířit. Budeme dále podporovat ty aktivity, které přinášejí ovoce. Cesta je skrze modlitbu a vydání se Bohu. Z praktických věcí jsme se dohodli na zahájení práce na založení centra pro službu dětem a mládeži (podrobné informace budou v SD samostatně).

Hovořili jsme o nabídkách evangelizačních aktivit od Franklina Grahama a jednoho českého emigranta. Nebyli jsme schopni na místě rozhodnout a za některé věci se

budeme dále modlit. Dokončovali jsme přípravy na letní shromáždění a některé změny v pořádání modlitebních shromáždění a spolupráci s IHOPPEm.

Dva večery jsme věnovali rozhovoru nad Písmem, a to obecněji jak Písmo vykládat a konkrétněji texty týkající se Jezábel.

Užili jsme si také obecenství a jsme rádi, že kromě společné služby jsme také přátelé.

Lubomír Ondráček

Informační setkání o vstupu do sboru

V našem sboru jsou vítáni hosté a rádi sloužíme a máme obecenství i s těmi, kteří nejsou členy našeho sboru, ale sbor navštěvují. Současně rozlišujeme mezi členy a hosty a chceme pravidelné návštěvníky zvát k aktivnímu zapojení do sboru. Údy Kristova těla se stáváme ve chvíli uvěření, kdy nás Duch svatý zapojuje do Kristova těla. Přesto členství v konkrétním sboru je důležitou součástí života křesťana. Ke svému duchovnímu růstu potřebujeme obecenství Božího lidu, místo, kde jsme vykazatelní a kde je slouženo nám a také sami sloužíme.

Rád bych pozval ty z vás, kteří zatím členy žádného sboru nejste a účastníte se života našeho sboru, ke zvážení, zda byste se nechtěli k našemu sboru připojit i závazně jako členové. Abyste tuto možnost mohli zvážet, pořádáme informační setkání o vstupu do sboru, jehož náplní jsou informace o záměru, hodnotách a fungování sboru.

Seznámíte se také se základy naší vírouky a je prostor k otázkám. Je možné domluvit i osobní rozhovor. Absolvování setkání nezavazuje ke vstupu do sboru.

Tato setkání jsou vhodná a potřebná i pro ty, kteří do sboru vstoupili v poslední době a dosud ho neabsolvovali.

Setkání má čtyři části. Tři jsou vyučovací a sdíleci a vede je hlavní pastor sboru, čtvrté setkání je pro ty, kteří se do sboru rozhodnou vstoupit a uskutečnit se již s vedením příslušného regionu. **První tři setkání se uskuteční v úterky 6., 13. a 20. 5. od 18,30 hod. ve sborové budově Na Žertvách 23 v knihovně. Setkání budou končit okolo 20,00 hod. Pokud máte o setkání zájem, dejte to prosím předem vědět na e-mail: lubomir.ondracek@kaes.cz nebo tel. 724435300**

Těším se, že se s vámi uvidím a seznámím.

Lubomír Ondráček

Modlitební témata ✱

- **Za Evropskou konvokaci (8.–11. 5.) – za průběh a hlavně dopad do praktického každodenního života církve. Kéž se nejedná o „hezkou“ akci, ale to, co tam jako jednotliví křesťané přijmeme, ať přinese konkrétní změny k Boží slávě.**
- **Za situaci na Ukrajině (jednota mezi křesťany z různých národností a za Boží bázeň pro vládcy).**
- **Aby Bůh udělal zázrak a lidé, kteří se nebránili evangeliu při osobních rozhovorech a na evangelizačních akcích, přijali Pána Ježíše jako Spasitele i Pána a připojili se aktivně k církvi.**

Vyhodnocení dubnových témat. Dubnová témata byla z důvodu půstu obecnější. Prosim, napište svědectví o tom, co jste během půstu přijali. U březnových témat můžeme děkovat za zdařilý výjezd vedení sboru a za naplnění modlitební stráže ještě před jejím začátkem.

Centrum dětí a mládeže na Žertvách?

Prosba o modlitby

Jeden čtvrtek v březnu na ranní modlitební připomněla Olina Šipová své vidění, kdy náš sbor viděla jako mnoho pramének vody. Chyběl společný tok. Vidění izolovaných pramének se mi propojilo s našimi různými snahami prakticky šířit Boží království: na Palmovce jsme uvažovali o rozbalených Vánocích 2014 nebo o promítání filmu Josef Egyptský o příštích Velikonocích. Pravidelně se jezdí do dvou dětských domovů, myjí se okna v domově důchodců, lidé jsou zapojeni v práci Teen Challenge na Žižkově nebo v Royal Rangers u metodistů v Ječné. Lidé z různých regionů na různých místech veřejně čtou Písmo. Pořádají se English Campy. Určitě je ještě mnoho podobných aktivit. Mám z každé takové věci radost, je vidět, jak jsme činní a kolik máme sil. Ty věci vznikají samy, lidé ve sboru prostě přetékají. Ale propojilo se mi to v celkovém obraze: Tohle jsou ty pramínky, a společný proud chybí. Jsem přesvědčen, že potřebujeme společný proud, který bude naše síly spo-
jovat. Pak ponese hojnější ovoce.

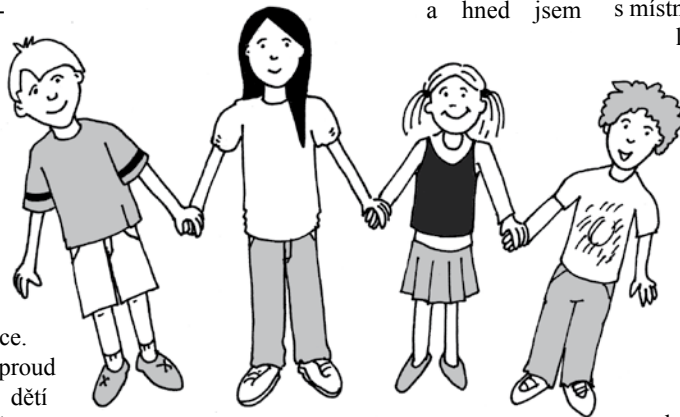
Myslím si, že by sjednocující proud mohl začít vytvořením „Centra dětí a mládeže“ (pracovní název), které bude založeno naším sborem. Šlo by o nabídku odpoledních zájmových kroužků pro děti a mládež. Na Žertvách jsou v odpoledních hodinách volné prostory. Řekněme, že bychom měli čtyři nebo pět místností, kde by od úterý do čtvrtka mohly probíhat kroužky. Kroužků by vzniklo tolik, kolik bychom získali kvalitních vedoucích, kteří takový způsob šíření Božího království mají na srdci. Začít se dá i v malém počtu kroužků. Pokud je toto vidění od Boha, proud by postupně narůstal. Byly by to kroužky nej-
různějšího zaměření (jazyky, ruční práce, stavební památky, chovatelský kroužek, hudba atd. atd.).

Účast v kroužcích by byla přiměřeným způsobem placena (v částkách srovnatelných s podobnými stávajícími aktivitami mimo sbor). Jde o to, aby to nebyla nízkoprahová práce, ale abychom oslovili střední třídu, rodiny s dětmi situované podobně jako rodiny v našem sboru. Práce s dětmi ze sociálně slabých vrstev klade speciální nároky a myslím, že ji musíme přenechat křesťanům, kteří jsou na takovou službu specializováni (nicméně by v některých kroužcích mohly být jedno dvě děti ze žižkovské Teen Challenge).

Kroužky by byly zaměřeny především na děti mimo sbor, ale sborové děti by se také mohly účastnit. Jako ideální vidím kombinaci věřících a nevěřících dětí.

Kroužky by neměly být pojaty nábožensky. To, že je povedou křesťané, ale znamená, že se o děti budou starat lidé, kteří mají biblické hodnoty (což se nutně projeví a což děti budou vnímat) a kteří se za děti i za svou práci v kroužcích budou modlit.

Bohatství našeho sboru co do dovedností a co do lásky a obětavosti je veliké. Je zajímavé, že jsem o tom mluvil s několika málo lidmi (jen tak jsem se sdílel s tím, co ve mně hořelo), a hned jsem

se dověděl o třech potenciálních vedoucích kroužků, kteří mají v příslušných oborech dokonce vysokoškolské vzdělání (což pochopitelně není podmínkou). Protože by účastníci kroužků platili, bylo by vedení kroužku (a samozřejmě i celková koordinace) honorované, ale finanční problémy by mohly nastat u počátečního rozjezdu. Možná by na začátku bylo potřeba vedoucí kroužků dělat zadarmo nebo skoro zadarmo – než by se to rozjelo tak, aby se to samo financovalo, ale ochoty k oběti se nebojím.

Nárůst této práce je možný v dalších oblastech Prahy (k Libeňskému centru dětí a mládeže by přibýlo třeba Bohnické centrum dětí a mládeže, Modřanské centrum atd.)

V čem vidím společný proud? Předně je to jednotlivé regiony propojující a přesahující dílo, na kterém se sbor bude společně podílet. Je to společná aktivita, která nám dosud chyběla. Je to aktivita, která

- šíří Boží království tam, kam by se jen tak nedostalo
- ovlivňuje životy desítek dětí v kontaktu s Boží přítomností v našich životech

- není přímo evangelizační, ale dává prostor zvát děti i rodiče na akce, kde se setkají přímo s evangeliem (tábory, shromáždění ve Stromovce, regionální dovolené, kurzy Alfa, pravidelná sborová shromáždění)
- slouží obci v jejích potřebách (program pro děti, individuální rozvoj dětí, podpora rodin)
- dává možnost kontaktu sboru s magistrátem i prostor pro magistrát podporovat sborovou aktivitu
- dává možnost dalším lidem ve sboru, kteří dosud zůstávali pasivní, aby se zapojili do šíření Božího království
- dává sboru vědomí společné práce na něčem konkrétním a významném (nic srovnatelného zatím neexistuje)

Centrum dětí a mládeže by neoslabilo ani naše dosavadní extenzivní aktivity, ale naopak by některé mohlo podpořit (spolupráci s Teen Challenge a další). Zároveň by toto centrum bylo jakousi bránou kontaktu s místní komunitou. Podle této služby by nás lidé začali identifikovat: „Aha, to jsou ti, co mají to Centrum mládeže...“

Najednou by šlo pozvat rodiče zapojených dětí do Stromovky kvůli kvalitnímu programu pro děti, který tam nezávisle na tom vždycky je, na Alfě a na další akce. Proud působí synergii, je to umocněná síla a vliv, mnohem větší než součet sil jednotlivých pramének (naš vliv na komunitu na Palmovce je v současnosti minimální, přiznejme si to). Byl bych rád, kdyby centrum mohlo začít fungovat už od září 2014.

Centra dětí a mládeže nepojímám jako hlavní sborový program, ale jako jeden z hlavních programů. Kromě toho jsou další věci, které teprve složí společný proud. Myslím, že Centra by se doplňovala s Alfou (jedno by posilovalo druhé). Také si myslím, že něco dalšího společného může vzniknout z pravidelných chval na Václavském náměstí. I na jiné společné věci zůstává prostor (třeba na základní školu).

Prosím o modlitby:

- za Boží vedení při rozsuzování a upřesňování vize (staršovstvo na výjezdu začátkem dubna vizi podpořilo a mělo různé praktické připomínky a podněty, které jsem v tomto textu použil)
- za člověka organizátora (celková koordinace, propagace, spolupráce s magistrátem)
- za ty právě lidi do vedení kroužků

Pokud byste se chtěli nějak zapojit, napište mi prosím e-mail (dittrich@zivotviry.cz).

Díky.

Tomáš Dittrich, na Velký pátek 2014

Dohnalovi v Praze

Jirka, Katka, Terezka a Matyáš (Martínkovi nebylo dobře) s pražskými přáteli a příznivci sešli v Malém sále Na Žertvách. Tentokrát bylo nabitó! Nedávné vážné zdravotní útoky na Jirkův život nás „probudily“ k intenzivním modlitbám. Tak jsme se teď radovali, že se s Jirkou a celou rodinou můžeme opět vidět. Na úvod mluvila Katka s dojetím o tom, jak jsou vděční za všechny, kdo se v modlitbách nasadili za Jirkovo zdraví. Jirka jí přizvukoval. Řekl: „Byl jsem fakt překvapený a dojatý, že se za mě tolik lidí modlilo tady i v Chorvatsku i ve světě!“ „Cítili jsme, jak nás ty modlitby nesou,“ dodala Katka. Než Jirka začal promítat fotky, pověděl nám osobní zkušenost. „Když jsem onemocněl a nebylo jasné, jak to se mnou dopadne, uvědomil jsem si, že jsem žil v domněnách, že

*Stále je potřeba se modlit
za Jirku a Katku
a jejich děti!*

ale ještě se musí šetřit a doktoři ho sledují. Potom, na závěr, pozdravil všechny pastor z Puly, Nebojsa Duric, který přijel do Prahy s Dohnalovými. Mluvil o tom, že na Balkáně musí být probuzení, nebo bude opět vál-

ka. Existuje už za probuzení modlitební řetěz a církve se modlí spolu. „Lidé se probouzejí z pasivity. Potřebujeme povstat a bojovat! Doba, ve které žijeme, je kritická. Podle statistiky je v Evropě 250 měst, kde není žádná evangelikální církev. To je hodně. Tak ať každý řekne: Pane, pošli mě!“ Nato jsme se hned modlili spolu za probuzení na Balkáně i u nás a v celé Evropě. Také jsme Dohnalovým požehnali. Setkání končilo osobními rozhovory s Dohnalovými a Nebojsou Duricem. Myslím, že schůzka s našimi misionáři byla pro všechny moc povzbudivá a i podnětná. Jistě je stále potřeba modlit se za Jirku i Katku a jejich děti dál!

Nanda

mám dost času udělat vše, co po mě Bůh chce. Neodkládejte to, co Bůh po vás chce, dělejte to ve správný čas! Bůh čas uděluje, poslechni Ho včas. „Při promítání fotek Jirka s Katkou vyprávěli, že paradoxně Jirkova nemoc posloužila rovinjiskému sboru i dobře. Lidé se zapojili do nových věcí, vstoupili do služby. V posledním roce zažili velké věci, když se k nim do sboru vrátili někteří lidé, kteří před lety odešli ve zlém. Teď jsou pro sbor posilou. Sbor se už tolik rozrostl, že uvažují pořádat bohoslužby ve větší pronajaté místnosti. Jirkovi se daří zdravotně mnohem lépe než před operací,

Finanční kompas

V našem sboru proběhl speciální kurz o nakládání s financemi – Finanční kompas. Začal hned na třech místech. Zeptala jsem se proto těch, kdo kurzy vedli, o co vlastně jde.

Popiš, prosím, základní principy FK.

Beštovi: Všechno, co mám, patří Bohu. Jsem jen správce. A podle toho se také k financím a nákupům musím chovat. Požehnání přichází, když je v rovnováze investování (utrácení) a štědrost. Každé poctivé rozhodnutí posiluje naši víru a pomáhá nám přiblížit se ke Kristu. Naučit se sestavovat rozpočet.

Jiřina Homolková: Je to intenzivní dvouměsíční kurz (resp. 10 setkání), který je věnován biblickému studiu Božích finančních principů. Pomáhá účastníkům pochopit co je v našich životech, v oblasti financí, Boží role a co je ta naše role. Pomáhá blíže poznat Krista a sloužit mu bez zbytečných překážek. Každá lekce se zabývá jedním tématem, které je „prozkoumáno“ v Bibli. Účastníci se na toto téma připravují dopředu a při setkání mají možnost mluvit o svých názorech a svým pohledu na dané téma. Během kurzu si účastníci mají možnost vyzkoušet prakticky jak vést své osobní finance, jak spořit, jak vyjít z dluhů atd. Nedílnou součástí setkání je společná modlitba za konkrétní věci, které účastníci řeší ve svém osobním životě.

Aranka Bergnerová: Za základní kameny FK považuji princip „Bůh je vlastníkem všeho“ a „Přestat se vymlouvat“, což jde i nám křesťanům už od Adama velmi dobře ☺. Slýchám například „Stejně už nemohu víc šetřit“, „Mám nepravdivý příjem, a proto s penězi bojuji“, „Peníze už mám vyřešeny, nebudu se tím zabývat“. A přitom je to stejné jako bychom řekli „Manželství už mám vyřešeno“, „Stejně se nezměním“.

Proč si myslíš, že je FK potřebný v Církvi?

Beštovi: Protože zejména naši generaci nikdo neučil s penězi zacházet. Boží principy správy peněz jsou v naprostém protikladu s postojem tohoto světa. Proto je FK užitečný i pro mladší generace, než jsme my. Ve školách se tyto principy děti nenaučí.

Jiřina Homolková: I v církvi jsou lidé, kteří potřebují lépe poznat Boží pohled na finance, potřebují najít cestu z dluhů, najít cestu ke štědrosti, obnovit vztah s Bohem v oblasti peněz.

Aranka Bergnerová: Protože peníze a majetek soupeří s Bohem o první místo v našich životech.

Zatímco budování manželství a vztahů obecně je v církvi poměrně akcentovanou oblastí, o tématu financí a majetku a zejména praktických aplikacích! se v podstatě tiše mlčí. Přitom téma peněz je statisticky velmi častým tématem rozhovorů a mnohdy hádek v rodině. S tím souvisí, že ani pastoři a autority sboru neumí v této oblasti efektivně

sloužit, neboť podle mých zkušeností v tom často mají zmatek.

Je možné používat FK i pro veřejnost ne-křesťany?

Jirka Bešta: Myslím, že ano. Pokud budou lidé souhlasit, že se vychází z Bible a Boží slovo se studuje.

Jiřina Homolková: Kurz je postaven na víře v Boha, na respektování Boží autority, na touze žít podle Božích měřítek. Dost dobře si nedokážu představit, jak v úvodní hodině nevěřícím říkám, že to, co vlastní, není jejich, ale Boha a oni jsou jen správci.... Materiály ke kurzu by se musely předit, začít finančními principy platnými ve „světě“ a končit odlišným Božím pohledem a možnostmi, jak např. vyjít z dluhů. Pak by to asi jistý evangelizační nástroj byl.

Aranka Bergnerová: Finanční kompas bych v tuto chvíli pro nevěřící nedoporučila. Obsahuje různé biblické pasáže, které jsou pro nevěřícího člověka irelevantní. Pro nevěřící bude pravděpodobně použitelnější „Money Course“ ze sboru HTB London (kursy Alfa a Rodinné kursy), který je právě v překladu.

S čím jsi do vedení FK šla a co jsi získala?

Lucie Beštová: Chtěla jsem se dozvědět, jaký je Boží pohled na finance. Bylo to osvobozující a velmi přínosné.

Jiřina Homolková: Před kurzem jsem absolvovala jen jednodenní seminář. Jediný rozdíl mezi mnou – jako vedoucím – a dalšími členy skupinky byl ten, že jsem se na kaž-

dou lekci hodně podrobně připravovala a hledala odpovědi i v dalších materiálech. Pro mě, stejně jako pro ostatní, to byla velmi přínosná expedice do Božího Pisma a poznání toho, co Bůh říká k financím, k postojům k penězům a majetku, k hospodaření, k štědrosti, k střídmosti atd. Naučilo mě to chápat moji roli jako správce a Boha jako svrchovaného vlastníka.

Aranka Bergnerová: Do vedení Finančního kompasu jsem šla s tím otestovat tento cyklus v českém prostředí.

Je FK jenom pro lidi, kteří mají dluhy a neumí hospodařit?

Beštovi: Určitě ne. Principy vyučované ve FK jsou všeobecně platné pro život křesťana a pomáhají nahlédnout do Boží péče o nás.

Jiřina Homolková: Na mé skupince bylo složení namíchané z lidí, kteří hospodaření zvládají bez problémů, i z těch, kteří s tím problém mají. Všichni ale po skončení tvrdili, že kurz pro ně měl velký význam a posunul je dál. Velkou radostí i povzbuzením pro mě bylo několik vyslyšených modliteb během kurzu.

Aranka Bergnerová: Rozhodně ne. Podle mé téměř dvacetileté praxe ve financích se lidé bez ohledu na vzdělání, věk, svou teologii či postavení v církvi chovají v oblasti nakládání s financemi velmi nemoudře či dokonce nebiblicky. Je to stejné, jako bychom řekli, že Manželské večery nebo jiný seminář či kniha o manželství je jen pro ty, kdo jsou před rozvodem.

Chystáš se ještě někdy FK vést?

Lucie Beštová: Pokud bude zájem, tak ano.

Jiřina Homolková: Nevylučuji to.

Aranka Bergnerová: Určitě. Téma peněz a majetku mi Bůh před několika lety položil na srdce.

Dojmy absolventky Finančního kompasu

Milé sestry a bratři v Kristu,

když jsem se dozvěděla, že se připravuje finanční kurz, tak jsem se hned přihlásila. Měli jsme doma delší dobu finanční potíže a tak jsem hned využila tuto nabídku. S vidinou nějakého řešení jsem v kurzu viděla naději na zlepšení rodinné finanční situace.

Začala jsem docházet a každá hodina pod vedením Jiřinky Homolkové byla úžasná. Vždy jsme dostali materiál a podklady pro studium na hodinu. A i na doma jsme měli úkoly.

Přiznám se, že jsem si ze začátku myslela, že to bude probíhat jinak. Jako na běžných hodinách nebo seminářích o penězích a jejich používání v běžném životě. Ale k mému velkému překvapení se v hodinách velmi mnoho čerpalo z bible. Ani jsem nevěděla, kolik je toho o penězích v bibli napsáno. Musím ještě podotknout, že jsem křesťan velmi krátce, takže jsem ji nestačila celou přečíst, ale i tak.

Kurz už skončil a já mohu říci, že mi to opravdu pomohlo. Nejen, že jsem se naučila nahlížet na peníze a jejich používání jinak, ale také jsem získala i větší chuť číst si v bibli. A musím také napsat, že náš kolektiv, který se sešel, byl báječný. Nejen, že jsme se naučili vnímat peníze jinak, ale užili jsme si mnoho srandy.

Takže sourozenci v Kristu, pokud ještě váháte, jestli máte vůbec kurz absolvovat, tak určitě ano.

PS: Jsem šetrivý člověk a myslím si, že umím hospodařit s penězi, ale tento kurz mi ukázal, že jde šetřit ještě více a přitom dávat ostatním...

Růžka Poborská

Manželské večery v Úvalech a TV Nova

V úterý 15. 4. vysílala TV Nova reportáž o Manželských večerech, ve které o nich byly samé pozitivní věci a ještě k tomu tam zaznělo, že jejich zakladatelé jsou duchovní anglikánské církve. Počet návštěv na webu

zadarmo reklamu, za kterou jiní musí platit statisíce. Jiní byli opatrní kvůli dřívějšímu zkreslenému zpravodajství o křesťanech. Další byli jednoznačně proti – není to nějaká léčka a způsob, jak Manželské večery a církev očernit?

Modlili jsme se a postili za to, abychom poznali, která z těchto možností to je. A Pán Bůh odpověděl způsobem, který je v televizní branži dost neobvyklý. Nova nám potvrdila, že v pořadu nebude mluvit nikdo jiný než námi vybraní lidé, že záběry budou použity pouze v jednom pořadu s přesně daným

Dagmar a Jakub Güttneroví
organizátoři Manželských večerů

Manželských večerů vzrostl ten večer snad desetinásobně a hned druhý den jsme dostali zprávu, že na několik kurzů po ČR se přihlásily nové páry. Vnímali jsme to jako vyslyšené modlitby; co tomu všemu ale předcházelo?

Jednou odpoledne úplně zčistajasna zavolala paní redaktorka z TV Nova, že by chtěla do pořadu Víkend natočit reportáž o Manželských večerech. Dozvěděla se o nich od své sestry, která navštěvovala podobný kurz v Plzni a byla nadšena. Samozřejmě hned vznikla spousta rozruchu. Někteří byli nadšeni, že Bůh odpovídá na modlitby za hlas křesťanů v médiích a že budeme mít

Petra Mizurová
terapeutka

tématem a dokonce že nám pošlou scénář pořadu s možností vyjádřit se k případným nepřesnostem!

Pokud chceme, aby měli křesťané v médiích vliv, musíme být někdy ochotni jít s kůží na trh. To se třeba Petře zrovna dvakrát nechtělo (kde jsou ty časy, kdy chtěla být filmovou hvězdou...). David a Abigail Kretovi museli zase před kamerou pobíhat po lince a „úplně přirozeně“ se k sobě tulit a u Güttnarových byl den před natáčením tak velký úklid, že s ním pomáhaly dvě další kamarádky. Nakonec se všechno podařilo, dokonce i natáčení na samotném večeru, aniž bychom narušili soukromí našich hostů – záběry se pořídily před začátkem pouze s těmi, kteří s natáčením souhlasili, a samotný kurz už proběhl bez nich.

Z několika hodin materiálu, který jsme namluvili na kameru, zůstalo jen pár vět, ale s milou paní redaktorkou jsme se spřátelili a výsledek, který se dá najít v archivu pořadů na Nově, udělal skvělou reklamu kurzům, na kterých křesťané na desítkách míst v ČR prakticky ukazují Boží lásku a pomoc. Takže naše povzbuzení je: Nebojte se, modlete se a otevrou-li se Vám dveře, šup do nich!

Mizurovi a Güttnerovi

Na pořad se můžete podívat na adrese <http://tn.nova.cz/zpravy/tv-archiv/vikend/vikend-manzelska-terapie-ktera-ozivi-vas-vztah.html>

Návštěva na Severu

Minulou neděli u nás na bohoslužbách kázal Jirka Dohnal – připomínal 28. verš z jedenácté kapitoly Matouše, ve kterém Ježíš vyzývá: „pojďte ke mně všichni, kteří pracujete a jste obtíženi, a já vám dám odpočinout.“ Když po přečtení verše položil podezřelou otázku: „Koho to Ježíš vlastně zve? Křesťany, nebo nekřesťany?“ jsme samozřejmě odpověděli „křesťany“ – protože když se tak podezřele ptá, tak musí chtít slyšet podezřelou odpověď. No, neměli jsme pravdu – Ježíš zve všechny (pojďte ke mně VŠICHNI).

Jirka pak jmenoval konkrétní břemena, která si lidé nesou životem – věřící i nevěřící – všichni – a mluvil o Ježíšově jhu. Říkal: „Když jsme ve jhu s Ježíšem, tak jsme ve jhu s někým, kdo má absolutní moc, kdo je silnější než my. On určuje, kam se půjde. On rozhoduje, kdy se půjde. Když předáme

svůj život do jeho rukou, je to pro nás odpočinek.“ Jak to Jirka popisoval, představoval jsem si sama sebe jako malou krávu, která ještě mockrát neorala a pořád ještě nemá ten správný cit, kdy se otočit a vyjet novou brázdu. A taky ještě neumí jet rovně a pořád jí to někde ujíždí, pač ji láká ta travička vedle pole a už by si šla odpočinout do lesa. A taky se jí líbí, jak kolem zpívají ptáčky, tak by si lehla a chvíli je pozorovala, možná se s nimi dala do řeči. Ale hlavně ta travička... A šup, a už by byla v lese! No, ale právě Ježíš je vedle mě jako ta silná kráva, která je v jednom jhu s tou mladou skotačivou. Má v tom systém, takže jde nejdřív doprava, pak doleva, pak zpátky, kouká se civilizovaně na cestu a ne kde co lítá a jde si klidným tempem, kterým se ani moc neunaví, ani to netrvá zbytečně dlouho. A je pořádně silná, takže jak vedle ní má ta malá chuť skotačit

a pořád otáčet hlavu za kytičkami a pobíhat, ona si klidně pořád v klidu jede rovně tu svou brázdu, ani nemrkne. Až se ta malá unaví a dojde jí, že je mnohem lepší orat si v klidu a nedělat hlouposti. ☛

● ZE ŽIVOTA SBORU

Jinak teď budeme s regionem na Velikonocích číst Bibli na Ládví. Ládví nám leží na srdci a dřív jsme tam chodili pravidelně – s Božím slovem a někdy něčím na zub, hudbou, ... Na Velký pátek půjdeme po delší době, třeba se nám to zase podaří obnovit.

Poslední dobou se nás schází překvapivě spousta na regionálních modlitebních, kde se modlíme jak za věci regionu, tak za další potřeby i sebe navzájem. Bůh tam mluví a poslouchá, co mu povídáme, a proto se dál směle modlíme za doplnění staršovstva, obnovu vztahů, konkrétní Boží jednání a nemocné.

Johanka Dittrichová

Není kázání, jako kázání...

Na Severu – kupodivu – není chladněji, než na jiných regionech, většinou tam bývá docela živo, někdy i dost horko. Na příklad, když nedělní shromáždění je v režii mládeže, od chval, přes kázání, svědectví, až po nějaké překvapení – třeba v podobě hrané scénky. Další neděli pro změnu káže třeba zasloužilá maminka, nebo zkušený bratr, okopaný životem. Jsme pestrý region s vyváženým poměrem miminek k seniorům a s početným zastoupením všech dalších věkových kategorií.

K této skutečnosti bylo tématicky zaměřeno i nedávné nedělní kázání, které mělo otevřít otázku mezigeneračního soužití na našem regionu z pohledu tří různých generací. Nejmladší generaci zastupovala mladá nadšená sestřička, která vyprávěla o své cestě k Bohu a hledání svého místa v regionu, střed patřil rozváznému a zkušenému kazateli a vedoucímu, za seniory promluvil nejstarší bratr v regionu. Zajímavé bylo, že ve všech pohledech zazníval jeden společný

ústřední motiv z 12. kapitoly 1. Korintským, že „...ač mnozí oudové jsou, jest však jedno tělo“... (1.K 12,20). Všichni tři „kazatelé“ se shodli na tom, že sice každá generace je jiná, každá má své problémy i rozdíly v prioritách, ale že to vůbec nemusí vyvolávat

mezigenerační napětí – tak, jako je to ve světě. Potřebujeme se navzájem, my – starší se rádi necháme „nakazit“ nadšením, bezprostředností a upřímností mládí, nabídnout

můžeme zase trochu rozvahy a zkušeností. Ale měli bychom znát navzájem i svá slabá místa a měli bychom zůstat ve svých očekáváních realističtí, neboť je známo, že nerealistické očekávání přináší zklamání. No – a poznávat se navzájem můžeme kdekoli a kdykoliv – na shromáždění, na skupince, na modlitebních setkáních. Někdy za sebou vláčíme různé křivdy, zranění, zklamání – dětí z rodičů, rodičů z dětí, mladých ze starších a naopak. Jenže my přece známe řešení – a tím je odpuštění. Jednostranné, bezpodmínečné, úplné.

A závěr tohoto neobvyklého „trojdílného“ kázání? Mezigenerační rozdíly existují a ve světě vyvolávají napětí mezi generacemi. U nás nemusí, protože jsme jedno tělo a rozdíly jsou přikryty Boží láskou. Je moc dobře, že jsme generačně hodně pestrý region, že všichni tam máme své místo, že všichni jsme pro Pána jedineční a cenní, že jsme milováni a že se můžeme mít rádi i navzájem – od miminek až k seniorům.

K tomu rád dodávám i své AMEN.

Vláša Chlumecký

Hostivař

My jsme si v Hostivaři dali za úkol hledat před Pánem učedníka a učitele. To znamená mít někoho, komu předávám a někoho, od koho budu brát. Myslím, že jsme netušili obtížnost tohoto úkolu. Náš tým je složen zejména z dlouholetých křesťanů. Neříkám, že dobře zbudovaných a v učednictví aktivních. Zdá se, že vyučování již máme teoreticky zvládnuté a není co se vyučovat dál. Co ale můžeme udělat a děláme, že se navzájem povzbuzujeme tím, co se komu konkrétně v jeho životě daří a jak k tomu šel. Dám příklad. Dlouhou dobu jsem chtěl mít ranní chvíle s dětmi a Pánem. Zdálo se mi to nereálné za situace, kdy se děti i já ráno budíme na poslední chvíli, stále ještě toužící po spánku a odchod z domova jsme stihali „za pět minut dvanáct“ a později. Modlil jsem se za to a jednou jsem dětem navrhl, jestli by nechtěly, abych jim ráno četl z Bible a že bychom se chvilku modlili. K mému překvapení souhlasily, i když jsem je upozornil na to,

že je tedy budu budit o chvíli dřív. Říká se, že nějaký návyk člověk získá tak za 3–5 týdnů. Jsem rád, že nám to vydrželo už 4 měsíce. Ne vždy se nám chce, ne vždy jedeme na plný plyn. Někdy se přemlouvám, abych vůbec vstal. Někdy se zdá, že k nám Písmo nemluví. Ale děláme to dál. Tím můžu povzbudit ty, kteří po něčem takovém touží také. Nebo jim pomoci po tom alespoň začít toužit. Další učitelско-učednický vztah vzniká mezi dvěma manželskými páry, které se scházejí a sdílejí mezi sebou své životy do velmi hlubokých detailů a povzbuzují se navzájem, jak řeší které konkrétní situace. Já osobně učedníka dál vyhlížím, i když teď mám dvě učednice v svých dětech, kterým vysvětluju, co jsme právě z Bible četli, co to znamená a co s tím můžeme dělat. Moc povzbuzující.

Z jiného konce učednictví a zároveň misie je „Hledání pokladů“, kterého jsme se v březnu zúčastnili. Přijeli k nám bratři z Německa Jonas a Pavel Neústupní. Na krátkém

semináři nás povzbudili a vyučili, jak takové hledání pokladu probíhá. Pak jsme si prakticky vyzkoušeli ve skupině, jak jednoduché je něco pro někoho přijmout. Z tohoto mám obzvlášť velkou radost, protože tu zkušenost udělaly i děti, které se do hledání pokladů také zapojily. Po teorii následovala praxe. Každý jsme si po modlitbách a chvílce ztišení vyplnili „mapu“ a pak se podle společných míst rozdělili do skupinek přibližně po 3 lidech a vyrazili do terénu. Po hodině a půl jsme se opět sešli a povzbuzovali se navzájem, jak se komu dařilo. Přiznám se, že jsme očekávali, že druhý den někdo z oslovených přijde na bohoslužbu, ale nepřišel. Nějak se ale stalo, že jsem se těsně před bohoslužbami dal do řeči s jednou paní a pozval ji a ona s radostí přijala. Byla dojatá a my ostatní velice povzbuzení.

Máme ještě mnoho co dohánět na poli učednictví, ale důležité je, že chceme a Pán nás pak potěšuje tím, že se k tomu přiznává.

Za region Hostivař Václav Kordula

Do Plzně až na dřeň

„Ahoj mami, tak co, pojedeme letos do Plzně?“ čtu v e-mailu od mojí nejstarší, která mi v létě vyletěla z hnízda a nese si už za křestním jménem od nás rodičů jiné přimění, značící skutečnost, že se připojila ke svému muži.

„Nojo, už jsem tam přihlášená, budu moc ráda, když pojedáš taky.“ Letos jsem ani nepočítala, že by se mnou chtěla vzhledem ke své nové situaci jet. Tak tedy chtěla. A to mne těší.

Minulých několik let jsme na tuhle akci jezdily společně. Býval to čas, kdy jsme jedna druhou mohly mít tak trochu jen pro sebe. Tedy chvílemi. Většinu času z celého víkendu jsme totiž trávily na hudebním workshopu, kde byla všude okolo spousta lidí. Sešli se tu zpěvačky a zpěváci z různých denominací i nevěřící, více i méně zkušení, více i méně cvičení a většinou úplně amatérští. Všechny dohromady spojovala radost z toho, že můžou prozpívat víkend a na jeho konci překonat trému, vystoupit s tím, co se naučili na koncertě a pomoci tím přispět na dobrou věc. „Až na dřeň“ nazvala Alena Dobrovolná tento už celkem tradiční workshop. Výtěžek ze záverečného koncertu je totiž věnován Nadaci pro transplantaci kostní dřene, která pomáhá lidem trpícím leukemií.

Gospely Alenu potkaly už před mnoha lety v Dánsku. Od té doby s nimi natropila mnoho dobrého i u nás v Česku. Kromě Plzeňského pořádá například Pražský či Ostravský workshop. Přijíždějí na ně výborní muzikanti a zpěváci z Dánska nebo Anglie a vši silou a umem se snaží dostat nás studené Čecháčky do varu. Když už nás pak více poznají, přestanou se bát, protože vědí, že spousta nadšení se může skrývat dokonce i za malinko unylými úsměvy.

Některé účastnice Aleniných dílen se pro tento druh hudby nadchli a založili soubory, scházející se k nácviu pravidelně. Mají vlastní koncerty a akce, během let se „vyzpívali“, ale na Aleniných workshopy řada z nich ráda přichází znovu a znovu. S těmito i dalšími soubory tohoto druhu se můžete setkat třeba na takzvaném SMARt Gospel. Benefičním koncertu, probíhajícímu v adventní době v několika městech najednou ve stejnou dobu. Výtěžek z nich dostává organizace zaměřená na pomoc rodičům dětí nemocných takzvanou SMA – spinální muskulární atro-

fií. Díky pomoci této organizace mohou děti za svůj většinou krátký život a jejich rodiče zažít kromě vědomí sounáležitosti s jejich údělem také mnohá ulehčení a možnost žít kvalitněji.

Když jsem před několika lety přišla se svou rodinou na Palmovku, Alena Dobrovolná mne zaujala jako jedna z prvních. Tiše a křečce vypadající dívka, která „sotva chodí“ a říká do mikrofonu něco o černošských písničkách, zpívaných ke chvále Hospodina. Za čas jsem se odvážila ji kontaktovat, protože jsem měla velkou chuť si zase „po-

abychom se rozloučili, převlékly, posbíraly bagáž a došly na vyhlédnutý autobus, který nám jede tak akorát, abychom pohodlně stihly poslední vlak do Prahy.

„Jsem hrdá matka,“ šuškla jsem do ucha Zuzce po tom, co (podle mne skvěle) zazpívala sólo a vrátila se mezi ostatní zpěváky.

„No, já to takhle nemám. Já v Boha nevěřím. Ale chodím sem

řádně“ zpěvem zahulákat a vypadalo to, že tady bych to mohla očekávat.

To očekávání bylo v mnohém překonáno. Zjistila jsem, že mé léty ne příliš používané pěvecké schopnosti jsou mnohem menší, než jsem čekala a že mi dá o mnoho více práce se vše naučit. Navíc, ten výsledek... inu, že tu jsou mnozí lepší a to je dobře, protože se mezi ně na koncertě schovám. Ale, to vlastně vůbec nevádí. V zákulisí toho všeho, že probíhá mnohem více práce – příprav, shánění letenek a ubytování pro lektory i účastníky, nemluvě o výběru písní, zajištění prostoru a nervů, jak to všechno finančně vyjde. A další věci. Kupříkladu, že Alenka není zdaleka tak křehká a tichá (no, víte, obzvláště když mluví o gospelech, to vážně není k zastavení...) dívka, ale mnohem silnější, vytrvalejší a nadanější mladá dáma, než většina lidí, které jsem dosud ve svém životě potkala. Kolem všeho se točí spousta obětavců a mnohem víc z nich, než bych čekala, je z řad nevěřících. Tohle nerada píšu, ale Alenčina zkušenost je také taková, že nadšený nevěřící je mnohdy spolehlivější než křesťan, kterému „Bůh řekl“, aby od rozdělané práce odešel. I taci někdy jsme.

Ale zpátky do Plzně. Jako každý rok jsem tu prožila skvělé i horké okamžiky. Závěrečný koncert skončil, máme ještě chvilku času,

každý rok kvůli té skvělé atmosféře,“ slyším někoho z diváků, když procházím hledištěm k východu a říkám si – třeba už to příští rok bude mít jinak.

Já tu prožila Boží doteky při zpěvu, blouzení noční Plzní poté, co jsme nakonec daly na radu jedné dámy, která se mně a Zuzce tak strašně moc snažila poradit cestu, ačkoliv jsme to nechtěly ☺. Zuzčinu péči a povídání s ní při jídle v restauraci nebo jízdě vlakem, milé gesto jedné sestry z Litoměřic, která se shodou okolností také jmenuje Alenka a také na první pohled vypadá tiše a křečce...

V poslední řadě hlediště zahlédnu pana Dobrovolného, jak mlčky pozoruje cvrkot. Jdu k němu, abych ho pozdravila, zeptala se, jak se mu to líbilo a tak trochu neobratně mu dávám najevo, jak je prima, že to všechno se svou dcerou absolvují a podporují ji.

„Bylo to úžasný,“ odpovídá a dívá se se zalíbením dopředu.

„To je tím, že je tak strašně šikovná,“ dodává a já se otáčím směrem, kde lze mezi záplavou květin a blahopřejících lidí tušit jeho nadanou dcerku.

„Měl pravdu,“ říká mi za pár dní naše společná kamarádka. „Oba jste měli pravdu,“ dodává ještě.

A já vím, že má pravdu.

Katka Hu

MOSAD – Nejslavnější operace izraelské tajné služby

Michael Bar Zohar – Nisim Mišal

Mnoho lidí považuje Mosad za nejvýkonnější zpravodajskou službu na světě. Její činnost je opředená mnoha pověstmi. O to více, o co více je zahalena závojem tajemství.

Mosad – Nejslavnější operace izraelské tajné služby, od Michaela Bar Zohara a Nisima Mišala je jedinečným počinem v cestě za poznáním historie a smyslu této organizace, která tak zásadně ovlivňuje život nejen Izraelců, ale i dalších zemí. Odkrývá mnohá tajemství a podrobně popisuje jednotlivé operace bez ředění děje literárními kudrlinkami. Čtenáři se tak dostávají do rukou unikátní materiál. Velkým plusem této knihy je objektivita. Nevychází se ani akcím, které skončily naprostým krachem a ani skandálům, které se občas vyskytly především v době formování Mosadu do nynější podoby.

Autoři poskytují během popisu jednotlivých akcí vysvětlení, na jakém principu dokáží členové této organizace bojovat o uznávání izraelské státnosti v jeho nelehké mezinárodní situaci. Nebude žádným překvapením, jak až moc je každá akce chůzí

po ostří nože. Je třeba pečlivě plánovat i ten nejmenší detail operace a být zároveň přichystán na improvizaci, protože každou chvíli může být všechno jinak. Odkrývání spolupráce jednotlivých tajných služeb je rovněž velmi zajímavé a zavede čtenáře na jakousi výměnnou burzu informací, které jsou od Mosadu vysoce ceněné a žádané.

Kdo by měl zájem rozšířit si obzory v tomto oboru, doporučuji knihu od zakladatele Mosadu Issera Harela: Mosad – operace Eichman. Ta, přestože je věrně napsaná podle skutečného případu a každý dopředu ví jak to dopadne, získala cenu Asociace amerických autorů detektivek. Ve velmi obsáhlém úvodu je uvedeno i to, co vzniku Mosadu předcházelo. Čtenář se tak čtivou formou seznámí se vznikem státu Izrael. Mosad – Operace Eichman se stala v Izraeli nejprodávanějším titulem všech dob.

Obě knihy jsou stále v nabídce knihkupců a ani sehnat je v knihovně není problém.

Pavel Rosecký

A právě v této věci je film odrazem naší doby: Naše doba věří, že „něco nad námi je“, někteří tomu dokonce říkají Bůh... jenže tento Bůh nemluví nám srozumitelným způsobem. V tom jsou tvůrci filmu syny své doby. Moje zkušenost je zcela jiná: Bůh mluví stále. Naším problémem není, že by Bůh nemluvil; naším problémem je, že my nechceme poslouchat.

A protože Noe nemá s Bohem důvěrný vztah, jsou vztahy v arše po začátku potopy bolestivé a konfliktní – nadto tam autor scénáře v rozporu s Bibli umísťuje Tubalkaina, kterému se podařilo se zázračně zachránit – a ještě v arše škodit. Tubalkain je ovšem vykreslen velmi zdařile a velmi věrohodně: je to člověk ve vzpouře proti Bohu a mnozí dnešní lidé se s ním proto mohou velmi dobře identifikovat. Jeho postoje jsou jeho tvůrcům známy jaksi zevnitř – proto je i ve filmu srozumitelný. Na rozdíl od filmového Noema. Vnitřní svět skutečného Noema si autoři patrně vůbec nedovedli představit, a proto jeho postava působí ve filmu krajně nevěrohodně.

Film si přirozeně mnohé vymýšlí a přibarvuje – ale to mu nechci vyčítat. Tak tomu zkrátka bývá, když lidé literárně, divadelně či filmově ztvárňují biblickou tematiku. Zajímavý je pochopitelně fenomén padlých andělů (nazývaných Strážci), kteří sice registrují zkaženost lidstva, jemuž chtěli původně pomáhat (čímž si přivodili svůj pád) a kteří vlastně Noemovi archu postavili. Biblicky jde pochopitelně o naprostý nesmysl, jakkoli můžeme předpokládat, že se Noemovi při budování archy dostalo nadpřirozené pomoci. Když tito padlí andělé padnou při obraně Noema, jsou vzati na milost a odletí do nebe.

Film obsahuje některé prvky, které jsou narážkami na biblické ličení, i když dnešní divák má pramalou možnost chápat jejich smysl. Tak se ve filmu kupříkladu setkáváme s Metuzalémem, který se dle Bible dožil ze všech patriarchů nejvyššího věku a který i podle biblického svědectví umírá v roce potopy. Metuzalém sice uzdraví Ilu z neplodnosti, nicméně největší zájem projevuje o to, zda mu někdo přinese borůvky. A dále film obsahuje biblickou scénu, kdy se Noe opije vínem v jeskyni. Předpokládám, že tvůrci si tuto scénu nemohli nechat ujít, už protože se v ní vyskytuje nahota, a ta se v moderní a postmoderní době prostě „hodí“ snad ke všemu. Podle všeho Noe zapíjel smutek nad rozpadem svých rodinných vztahů.

Film je natočen vcelku zajímavě a nezdá se, že by jeho záměrem bylo nějak zesměšnit či urazit věřící. Můžeme z něj usoudit, že jeho tvůrci měli více naděje a pochopení pro zvířata než pro lidi. O skutečném Bohu stvořiteli se z něj ovšem nedovíme nic. Dovídáme se z něj, jak si lidé zdůvodňují svou vzpuru proti němu. To ovšem pro křesťany není nic nějak nového.

Dan Drápal, 12. dubna 2014

Noe

Do kina nechodím často. V posledních několika letech jsem viděl jenom tři natočené díly Narnie, Kawasakiho růži, oba Hobity – a nyní velko-film Noe. Šel jsem do kina s velkými obavami, protože v průběhu zmíněných let se mi zdálo, že filmy jsou stále akčnější, přičemž „akce“ jsou stále neuvěřitelnější a charakterová stránka postav stále méně významná. Naposledy jsem viděl Hobita 2; z kina jsem tehdy odcházel dosti otráven.

Připravoval jsem se tedy na nejhorší. Pokud bych řekl, že jsem byl příjemně překvapen, bylo by to příliš silné vyjádření. Ano, film je akční, ale je v něm prostor i pro jiné prvky, které míhání jednotlivých scén zcela nepřehlásuje. Film se snaží vykreslit hlavní postavy, jejich motivaci a jejich přemýšlení. Někdy se mi dokonce zdálo, že režisér a scénárista Darren Aronofsky se nemohl rozhodnout, zda natočí film psychologický nebo akční. Ale patrně by film nebyl tak divácky úspěšný, kdyby nebyl akční – co já vím.

Snad každý historický film vypovídá možná víc o době, v níž byl natočen, než o historii, kterou líčí. Proto mě přirozeně zajímalo, jak bude s biblickým příběhem, jenž je jistě už sám o sobě dosti dobrodružný a „akční“, zacházet komerční velko-film.

Jedinými jednoznačně kladnými postavami filmu jsou Noemova žena Naameh,

adoptivní dcera Ila a dva z jeho synů – Šém a Jefet. Právě u těchto kladných postav se ale nedovídáme, jaký byl jejich vztah k Bohu (který je ve filmu všemi postavami důsledně nazýván Stvořitelem).

Vnějšně proti sobě stojí Noe a zbytek světa. Noemova rodina je až na výjimky ve stínu samotného Noema – stojí za ním a nechá se jím vést, a to až do samotného konce, kdy se proti němu jednotně postaví, protože Noe chce zabít dvě právě narozené holčičky, dcery Šéma a Ily.

Noe je přesvědčen, že jediným úkolem jej samotného a jeho rodiny je zachránit zvířata. Lidstvo je beznadějně zkažené a Stvořitel rozhodl o jeho anihilaci. A Noe poznává i zkaženost svou a své rodiny – proto soudí, že záchranou zvířat jeho mise končí. Lidský rod nesmí pokračovat – proto chce zabít své právě narozené vnučky.

Noe vlastně přijal od Boha jediné poselství – že má vybudovat archu k záchraně zvířectva. Jinak k němu ale Bůh nemluví. V tom stojí v jedné linii s vůdcem padlého lidstva Tubalkainem. Ani k němu Bůh nemluví. Rozdíl mezi Noemem a Tubalkainem je v tom, že Noe je nástrojem Božího soudu a stojí jaksi na Boží „straně“, nikoli v tom, že Noe by měl důvěrný vztah k Bohu a Tubalkain a lidstvo, které představuje, nikoli.

● OZNÁMENÍ

Bratrská škola

**- církevní základní škola
pro 1. stupeň se sídlem na Praze 7**

**hledá od září 2014
učitele do 5. třídy**

Nezbytným předpokladem je kladný vztah ke křesťanským hodnotám, ochota sdílet atmosféru školy rodinného typu, být otevřený novým trendům ve vzdělávání (např. znalost matematiky p. Hejného, práce s interaktivní tabulí).

Máme zájem o dlouhodobou spolupráci.

Požadavek na uchazeče je plná aprobovanost na 1. stupeň základní školy. Svůj životopis a motivační dopis zasílejte na e-mail:

bratrskas@seznam.cz do 15. května 2014.

Po tomto termínu budete pozváni na 1. kolo výběrového řízení.

Pozvánka na seminář

Křesťan a deprese

15. 5. v 18:30 hod

V knihovně sborové budovy Na Žertvách 22

Seminář vede: MUDr. Petra Mizurová

Cena: pro přihlášené 150 Kč, na místě 200 Kč

Přihlašujte se e-mailem: petra.mizurova@kaes.cz

V semináři se objeví tato témata:

Co je deprese, jak ji rozpoznat a jaké jsou její možné příčiny, kde najdeme depresi v Bibli a jaká jsou specifika v křesťanském přístupu k této nemoci a v jejím prožívání, jak (ne) pomáhat lidem v depresi, hranice duchovní služby a lékařské pomoci, antidepresiva a mýty o nich.

Informace o dalších akcích najdete na: <http://sbor.kspraha.cz/poradenstvi/akce>

Tábor Levitů 16.-23.8.2014

Přihlásit se můžete na:

www.taborlevitu.kspraha.cz

PRO DĚTI A MLÁDEŽ OD 6-18 LET

Tábor tradičně připravuje česko-slovenský tým.

**Novinkou je zavedení nejstaršího oddílu
ve věku 16-18 let.**

Případné dotazy: taborlevitu@gmail.com,

Renata Padevětová 604 436 377, Jakub Černý 777 149 469.

● OZNÁMENÍ

Mládež
KS Praha

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ

Křesťanské společenství mládeže

Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

DOROST (12 – 15 LET)

středy 17:00 – 19:00 hod.

více info

Jana Bukáčková

777 614 496

jana.buckackova@email.cz

POROST (15 – 18 LET)

úterky 17:30 – 19:30 hod.

více info

Šimon Ondráček

736 655 882

o.saimon@volny.cz

ODROST (18 – 25 LET)

pondělky 18:30 – 21:00 hod.

více info

Michal Klesnil

737 984 138

michal.klesnil@kaes.cz

Setkání mládeže

*Večerní setkání
pro mladé,
kde to žije*

**Rozmarné
léto**

**Šestá 4.5.
18:00**

Ortenovo náměstí 34, škola TGM

Vstup zdarma
Tance a scénky
mladezpraha.kaes.cz/sesta
Dita Frantíková 724435309
Křesťanské společenství Praha

NADACE

**F-nadace ve výběrových řízeních 2014/15 podporuje
nesení „Dobré zprávy“ českému národu**

F-nadace vyhlásila výběrové řízení na poskytnutí nadačních příspěvků z dárcovských fondů:

- **Nová generace na dobré cestě** – v rozšířené podpoře – práce křesťanských lektorů ve školách, ve standardní podpoře – lektorům v programech o Bibli.
- **Výroba evangelizačních materiálů** – pro financování výroby nebo pořízení evangelizačních materiálů (letáčky, brožurky, plakáty, billboardy, CD, DVD, ...).

Materiály musí obsahovat sdělení biblického evangelia, odkaz na církevní společenství a jsou opakovaně použitelné.

Uzávěrka příjmu přihlášek je **31. května 2014**. Pro uzávěrku je rozhodné datum doručení do emailové schránky F-nadace. Pro přílohy zaslané klasickým způsobem je rozhodné datum odeslání z pošty. Tato výběrová řízení jsou financována z výnosů nadačního jmění a přímých darů.

Velmi nám záleží na rozvoji štědrosti v našem národě a tak vás povzbuzujeme k darům do otevřených dárcovských fondů – vašim příspěvím na č.ú.: **2400 083 780 / 2010 poputuje 200 % na daný účel:**

- **Nová generace na dobré cestě** – na lektory, VS 7
- **Zveme Česko na večeri** – na propagaci kurzů Alfa, VS 62
- **Vzdělávání učitelů** – na kurzy a materiály pro křesťanské učitele, VS 102

Aby naše štědlost nebyla omezena jen na naši vlast, prostřednictvím F-nadace lze podpořit i misii v Africe organizace CfaN (0 % režie, 100 % daru putuje na evangelizační brožury): • číslo účtu veřejné sbírky pro CfaN: **195 827 736 / 0600**

pro více informací • www.f-nadace.cz • jan.kuklinek@f-nadace.cz • 774 498 370

Sborový dopis je informační bulletin pro členy a přátele Křesťanského společenství Praha.
Odráží život regionů, slouží k jejich propojení a jednotě.

● SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

SBOROVÉ BOHOSLUŽBY

11. 5. Lucerna 14:00
Chvály: Tým pražského Domu modliteb
Kázání: Werner Nachtigal – Evangelium je Boží moc ke spasení

1. 6. Ládví 15:00
Chvály: Hudební skupina pod vedením Anny Kunzmannové
Kázání: Lubomír Ondráček – Boží přítomnost je pro mne dobrá

5. 5. **SBOROVÁ MODLITEBNÍ**
18:00 – 19:30, Na Žertvách 23, Praha 8

7. 6. **SETKÁNÍ SLUŽEBNÍKŮ**
od 9:00, Na Žertvách 23, Praha 8

Informace o všech akcích KS Praha najdete i na webu: www.kspraha.cz

● INFORMACE O REGIONECH

Čísla u kolonky Počet členů znamenají: dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

Vedením pověřen: Pavel Louthan
Shromáždění: Region má společné shromáždění s regionem Východ.
Počet členů: 18/6/5

JIH

Pastor: Miloš Poborský
Shromáždění: Ne 10:00 (modlitby 9:30), Budějovická 9, Praha 4, u metra Budějovická.
Modlitební: v Ne 18:00 – Dáša Blažková, Slepá I/14
Počet členů: 48/8/24
Vyloučení: Petr Švestka
Narození: Nátan Petráček 25. 1. 2014, Daniel Ptáček 3. 4. 2014

JIHOVÝCHOD

Pastor: Zdeněk Rašovský
Shromáždění: Ne 10:00 (9:45 modlitební), Dům služeb, Vodnická 531/44, Praha 4 (Objekt je nový a není na mapě Googlu ani Seznamu.) Mapka na kspraha.cz/jihovychod/
Počet členů: 31/2/20

PALMOVKA

Kolektivní vedení: Tomáš Dittrich a Lumír Ptáček
Shromáždění: Ne 10:00, Na Žertvách 23
Počet členů: 84/22/29
Vstup: Miloš, Milena a Jonáš Černí (přestup z Černého Mostu)

SEVER

Pastor: Tomáš Božovský
Shromáždění: Ne 9:30, ZŠ TGM, Ortenovo náměstí, Praha 7
Modlitební: pondělí 26. 5. v 18:30 v knihovně na Palmovce
Počet členů: 105/18/42

STŘED

Pastor: Petr Kácha
Shromáždění: Ne 10:00 Římská 20, Praha 2 – budova Fitzwilliam Business
Počet členů: 104/17/36
Vstup: Ivana Malenčíková

VÝCHOD

Pastor: Otakar Kunzmann
Shromáždění: Ne 16:00, Na Žertvách 23
Modlitební: každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně ve sborové budově
Počet členů: 75/4/18

ZÁPAD

Kolektivní vedení: Mirek Bálek, Luboš Ondráček, Richard Roušal, Petr Zůna
Shromáždění: Ne 15:30, Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka)
Počet členů: 50/7/18
Křty: Alexandr Dubina, Destiny a Dominik Drápákoví

SBOR KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA IČ 73631043

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Kontakt

tel./fax: 284 822 294
e-mail: p Praha@kaes.cz
www.kspraha.cz

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

nové číslo účtu: 223775399/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební fond	
682120	Izrael a Církev	
682130	dary na sborovou mládež	

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8
Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor: Anna Slobodová,
e-mail: sd@kaes.cz

Redakční rada a redakce:

Tomáš Božovský, Anna Slobodová,
Pavel Rosecký

Sazba: Olga Hrdinová / APEO

Příjem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail
sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 10. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 15 Kč

